

## Comment. In Danielem

congregatione Constantinopolitana factum contra imagines decretum, sed non fuit concilium, sed conciliabulum, congregatum ab hereticis sine summi pontificis consilio & autoritate, ubi nec per Vicarios, nec per literas Apostolicae Romanæ sedis affuit consensus. Imo pauci illi episcopi qui ob hereticorum metum decretum illud configurantur, illud postea rescederunt, sequi aperte retractarunt: quorum extat in sacra ac vniuersali secunda Nicena synodo perspicua palinodia. At Caluinistæ nostri temporis heretici, Chirilli, ac Virginis Marie, & aliorum diuorum imagines, & crucem sanctam contemnunt, frangunt, ex ecclesiis reiciunt, incendio tradunt. Quod quid est aliud, quam Deo, eiusque sanctis bellum inferre, Christi passionem reperire, eamque in eius contumeliam iterare? De tellantur Christum Deum nostrum, eius sacramentissimam matrem, & eos omnes, qui eum fecuti sunt, & animos a celeribus seuocarunt. Nam quemadmodum in republica fieri solet, ut conflata concitataq; per turbulos, ac nefarios ciues aduerius principes, aut optimates seditione, statim seditionis eorum imagines & stemma ta & insignia & alia huiusmodi ornamenti confingunt, atq; conuellunt: sic concitato aduersus dominum nostrum Iesum Christum, eiusque sanctos seditione impetu, & furibundo hereticorum tumultu p. Caluinum procellâ patræ, turbinem ac tempestate Christianæ quietis, statim ad veram religionem labefactandâ in sanctas imagines Christi Dei nostri, eiusque sancto rum irruerunt Caluinistæ, & Zwinglii, & alij huiusmodi impij & furentes homines: in eas impetum fecerunt, & incredibilibus contumelias illas dissiparunt. O facinus in dignum, o tempora, o mores, o scelus de tellandum: Poterat ne aliquid fieri absurdius? Quod fuit unquam crimen tam impium? que atrocitas sceleris tam immannis? que leditio tam nefaria, tam ab omnibus non solum ratione, sed etiam rationis similatione alsoara? Si quis conuincitur reus lege maiestatis, & absens est, aut mortuus in imagine punitur. Soleant præfecti eius

Similitudo.

Caluin.

Similitudo.

imaginem publicè traducere, gladio iugulare, aut incendio committere, aut patibulo suspēdere, aut similium suppliciorum ignominia affectam damnare. Eodem modo hæretici ac Christus Deus noster est: criminis læze maiestatis conuictus: eius imaginem fregerant, flammis tradiderunt, & aduersus eam furore concitatim odium conflatunt. O furentes homines exitum doleo animarum vestrum, quoniam nos solum in hoc seculo in perpetuo dedecore versabimini, sed in altero eternis cruciatibus torquebimini, vbi pœnas scelerum vestrorum dabitis ppetuas, omni spe salutis defititi, omni folatio spoliati. Illud velim existimetis, me nulla esse aduersus vos iracundia concitatū, quorum salutem desidero, sed aduersus flagitia vestra. Quis enim in media Europa iniuria in Christum dominum Seruatorē nostrū iactam, si est ex animo Christianus, non ex animo detestetur: Quis audita defensione veltra a sancta matre ecclesia Romana, veltraq; in Deo eiusque sanctos impietate non moueat, non excandescat, non lachrymarum vim ex intimo pectori profundat? At confutatis ad patres, quorum doctrinam sequi non vultis. Dicitis diuum Gregorium in epistola secunda ad Serenum dicere, non esse imagines adorandas: dicit, nimis adoratione, quæ pertinet ad latram. Et nos idem fatemur. Legite obsecro attento animo epistolam illam, & videbitis, quantum illis tribuerit honorem: & quantam ex illis utilitatē prouenire explanauerit. At enim eas esse libros eorum, qui literas nesciunt: esseq; gentibus pro lectione picturam. Et paulo post. In locis, inquit, venerabilis sanctorum depingi historias non sine ratione vetustas admisit. Quid plura? Eum grauerit reprehendit, quod imagines ab ecclesia abstulisse, præcipiens ut eas in ecclesia permittatur. Et in epistola ad Secundum idem Gregorius imagines aut non solum imperitorum, sed peritorum etiam libros esse: nobisq; ad memoriam eos reducere, quos reprobant. Quomobdolam eam ad eundem quatuor militi imagines, ut ex eadem cōstat epistola, vnam Christi

Grego.

Grego.

st